

udtalt sig med Hensyn til dette Forslag, og efter hvad der ibrigt er fremkommet under Discussionen, vilde jeg ansee det for urigtigt at opholde det ærede Thing med en vidtløftig Ud-
 villing af, hvad der ligger i dette Forslag, og af, hvad der kan anføres til Forsvar derfor. Jeg skal kun i Korthed erindre om Sammensætningen af Taxationscommissionerne. De skulde jo bestaa af 4 Medlemmer, 2 valgte af Regjeringen og 2 valgte af vedkommende Amtsråd, og kun naar de forskjellige Medlemmer ikke maatte kunne enes om en bestemt Sum, skulde der træde en Opmand til, som skulde vælges af Regjeringen. Allerede dette forekommer mig at være uheldigt. I nogle Tilfælde, veed jeg, har det været uklart for de Paagjældende, hvilken Stilling Regjeringens Opmand indtager; men mig synes det nærmest at maatte ligge i Begrebet af en Opmands Stilling, at han ikke selv kan gjøre nogen Mening gjældende, men kun har Valget mellem at slutte sig til en af de Beslutninger, hvortil de to forskjellige Sider i Taxationscommissionen maatte være komne; det vil imidlertid være iøjensfaldende, at det er meget bedre at gjøre dette Regjeringens Medlem til en fast Formand i Taxationscommissionen, hvis Medlemsantal derved bliver ulige, saa at man kan vente i ethvert Tilfælde at kunne faae en Majoritet. Ved anden Behandling tillod jeg mig endvidere at fremhæve, at det, efterat Forholdet har forandret sig saaledes, at Amtskommunen selv for en større eller mindre Deel bliver Part i Sagen, maa det være eller ialtfald let kunne synes at være uretfærdigt, om Taxationen skulde finde Sted alene af Mænd, der paa en eller anden Maade kunde siges at repræsentere den ene Part i Sagen, medens den anden Part, de Private, ganske var ladet uden nogenformhelst Repræsentation. Jeg veed nu vel, at man til Forsvar for den ældre Sammensætning af Taxationscommissionen, og altsaa imod det Forslag, der er stillet under Nr. 12, vil gjøre gjældende, at man har Erfaring her i Landet om, at man er tilbøjelig til at gjøre urimelige og overdrevne Erstatningsansættelser, og at man bør modarbejde den Tendents, der saaledes kan have viist sig til at ville begunstige enkelte Private paa Statens

eller det Offentliges Beføstning; men jeg antager nu for det Første, at denne Indvending maa tabe sin Vægt, naar man seer hen til, at der jo efter Forslaget bliver Repræsentanter ogsaa for disse andre Interesser; der bliver jo valgt en Mand af Regjeringen, og der bliver endvidere valgt 2 Mænd af Amtsrådet. Jeg antager fremdeles, at man tør gaae ud fra, at en saadan Opfattelse af Forholdet, at man eensidig skulde begunstige Private paa det Offentliges Beføstning, nu allerede har tabt sig saa meget, at den ikke kan antages længere at ville gjøre sig gjældende paa den Maade; men endelig skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at naar man skulde vælge imellem at gaae den enkelte private Mand, hvis Eiendom tages fra ham ved Tvang, for nær, eller udsætte Staten for at komme til at betale noget rundeligere, end der egentlig kunde være rimeligt og billigt, saa bør man fra Statsmagtens Side være liberal og hellere udsætte sig for det Sidste. Det Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til Forslaget under Nr. 12, gaaer ikke ud paa i Realiteten at forandre Noget i den Sammensætning, der foreslaaes i Forslaget under Nr. 12; det gaaer ud paa, som jeg før tillod mig at anføre, at afhjælpe nogen Ufuldstændighed, der maatte kunne siges at være tilstede i Forslaget under Nr. 12. Jeg har nemlig tænkt mig, at man vilde kunne gjøre den Indvending imod Forslaget under Nr. 12, at det var ladet aldeles ubestemt og uklart, hvorledes de paagjældende Ciere skulde tilendebringe det Valg, der er overladt dem, og hvorledes det i paakommende Tilfælde, naar der opstod Strid derom, skulde blive afgjort, om et Valg havde fundet Sted paa tilbørlig Maade eller ikke. Derfor har jeg i Underændringsforslaget tilladt mig at foreslaae, at Valget skal foregaae under Ledelse af den kongelige Commissarius. Det overlades altsaa til ham at sætte Sagen i Bevægelse og foranstalte det Fornødne til Valgets Afholdelse; man behøver da heller ikke at sige, som der staaer i Forslaget under Nr. 12, at Valget skal tilendebringes inden den af Commissarius forelagte Frist; det falder af sig selv, naar man lægger Ledelsen af Valget i hans Haand. Fremdeles kunde der maafee gjøres den Ind-